

nen, så jeg vil foreslå de to herrer, at man i stedet for spørger lidt til historikken i denne sag under udvalgsarbejdet, hvis man har glemt, hvad der skete i samrådet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

I modsætning til Venstre og De Konservative kan jeg meddele, at SF kan støtte forslaget.

Hensigten med forslaget er at genindføre den såkaldte nulgrænseværdi for medicinrester i kød og mælk – en grænseværdi, der som bekendt har været gældende i en længere årrække i Danmark helt frem til indeværende år.

I 1990 blev der vedtaget en EU-forordning om en harmonisering af maksimalgrænseværdierne for medicinrester i animalske produkter. Det er en forordning, som Danmark efter vores opfattelse har haft en ganske fornuftig indstilling til. Man har set den som en mulighed for at gøre tingene bedre i forhold til resten af EU, og derfor har man helt frem til december 1999 faktisk fortolket den sådan, at vi ikke var pligtige til at acceptere højere restkoncentrationer end de såkaldte nulgrænseværdier. Det er en tolkning, som SF finder er yderst fornuftig, og vi mener i øvrigt også, den er juridisk medholdelig, og er enige med forslagsstillerne i, at Danmark næppe ville tabe en sag på den. Men denne tolkning ændrede daværende fødevarerminister Henrik Dam Kristensen desværre ved en bekendtgørelse, så vi i dag accepterer de højere grænseværdier, som indgår i EU-forordningen.

Det er SF's opfattelse, at regeringen tolker forordningens ordlyd unødvendigt stramt, og i den forbindelse er det vel også rimeligt at minde om, at vi i adskillige år har anvendt nulgrænseværdien, selv om forordningen også dengang var gældende. Jeg må derfor gentage: Hvad er det lige præcis, der er sket i EU-lovgivningen siden 1994, og som har medført, at det nu er blevet nødvendigt at ændre den danske praksis? Ja, forstå det, hvem der kan.

Desuden finder vi, det er en helt forkert udvikling, hvis noget EU-land skal tvinges til at stille lempeligere krav til medicingrænseværdierne, end man selv ønsker – forudsat naturligvis, at det ikke bliver brugt som tekniske handelshindringer. Hvorfor skal vi tvinges til at agere efter den laveste fællesnævner i EU? Hvorfor må ingen gøre det bedre end de andre,

altså forudsat at vi ikke snakker tekniske handelshindringer?

I SF finder vi, det ville være vigtigt, at man indførte principperne fra miljøgarantien på landbrugsområdet, for så ville en kedelig sag som denne kunne være undgået. Det lyser jo langt væk, at både ministeren og Socialdemokratiets ordfører egentlig ikke er særlig glade for sagen. Men det er altså en juridisk tolkning, som nogle har foretaget, og derfor skal jeg anbefale, at regeringen på regeringskonferencen arbejder for, at vi får indført principperne fra miljøgarantien på landbrugsområdet, så ingen tvinges til at have mere medicin i maden, end de selv ønsker.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Jeg vil gerne høre, om hr. Kristen Touborg ikke er glad for i dag, at han ikke fastholdt, at der skulle være førstegangsbehandling for yverbetændelse uden dyrlægekontrol.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg finder nok, at spørgsmålet ligger en smule uden for mit indlæg, men jeg skal gerne besvare det, og det vil jeg gøre med et spørgsmål til fru Margot Torp: Er det sandt, at Socialdemokratiet på et tidspunkt under udvalgsarbejdet sammen med SF og en hel del andre partier gik ind for førstegangsbehandlinger af malkekvægsbesætninger?

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Nej, det er ikke sandt, og jeg vil gerne fortsat have et svar på, om ikke SF i dag er glad for, at man i den sidste ende opgav at gennemføre det fatale ændringsforslag til lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg vil gerne stille hr. Kristen Touborg et teoretisk spørgsmål.

Lad os forestille os, at man på EU-plan vedtager et regelsæt på et område, der ikke tidligere har været reguleret, men hvor Danmark selv har haft sine regler – hvis det regelsæt ikke er konkretiseret, når det bliver vedtaget, er der vel ikke noget i vejen for, at Danmark siger, at når det bliver vedtaget nu, og det ikke er konkret, kan Danmark holde fast i de ting, som man al-